

Společenství

3/18

Svatodušní

„Letnice jsou pro církev tím, čím byl pro Ježíše křest, totiž posvěcení ke službě, k poslání a svědectví skrze dar a sílu Ducha.“ - Jan Pavel II.

WEB FARNOSTI S AKTUÁLNÍMI ZPRÁVAMI: WWW.FARNOSTHAVIROV.CZ

Email: casopis.spolecenstvi@centrum.cz,

Časopis Společenství je zapsán do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MKCR E 15005. Vychází v Havířově, nepravidelně 6x ročně. Vydavatelem je Římskokatolická farnost Havířov, IČ:45215618, 736 01 Havířov, Farská 2, tel. 737564398. Neprodejné. Příspěvky lze odevzdat ve farní knihovně, zaslat na adresu Společenství, Farní úřad, Farská 2, 73601 Havířov, nebo na mail: casopis.spolecenstvi@centrum.cz. Uzávěrka dalšího čísla: **5. 8. 2018**
Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Čs. armády 2233, Frýdek-Místek

Úvodník

Slavíme Slavnost seslání Ducha Svatého. Kdo to je, ten Duch Svatý? Papež František jednou trefně poznamenal, že je to „Velký Neznámý našeho života“. My docela tušíme, kdo je to Bůh Otec, nejlépe si samozřejmě představíme Syna – Ježíše Krista, ale naše představa Ducha Svatého (jako holubice) přece jen trochu pokulhává. Ono to vlastně ani nemá být o nějaké představě (ta bude vždycky pokulhávat i u Ježíše – nikdo z nás ho naživo neviděl). Jde spíš o vztah. Jaký máme vztah k Duchu Svatému? Modlíme se k němu? Přitom On je velikým darem lásky mezi Otcem a Synem, který nám dává pokoj, učí nás lásce a naplňuje radostí. On nás učí zůstat v lásce Boží. A zůstat v Boží lásce – to je křesťanské povolání! Znamená to dýchat a žít z onoho kyslíku, kterým je láska. Tak jako pro tělo naprosto nezbytně potřebujeme kyslík, tak zase pro duši potřebujeme lásku – ale tu skutečnou, kterou je sám Duch Svatý! Když zapátráme po kořenech, tak hebrejsky se Duch řekne Ruach – což znamená vítr, nebo také dech. Tedy Duch je tou „atmosférou“ mezi Otcem a Synem, kterou já potřebuji dýchat, jinak umírám. Nebojme se k němu „vzdychat“ se svými těžkostmi.

Tak vám všem přejeme, abyste v tom „smogu“ dnešního světa dýchali ten správný kyslík Boží!

o. Marcel, o. David

POŘAD BOHOSLUŽEB V HAVÍŘOVĚ O LETNÍCH PRAZDNINÁCH

	Sv. Anna	Bludovice	Špluchov	Šumbark	Prostřední Suchá
Po	17:30	–	–	–	–
Út	8:00	–	–	16.30	16.30
St	8:00	–	–	18.00	7.30
Čt	8:00	–	–	16.30	7.30
Pá	17:30	–	–	16.30	7.30
So	7:00	–	–	16.30*	–
Ne	8:00 10:00 17.30	9:00	11.00	8.30 10.15	8.45

* Kaple Panny Marie Pomocnice za Labužníkem

Život v naší farnosti:

V měsíci červenci a srpnu nebude u sv. Anny otevřena farní kancelář. Kontaktujte nás telefonicky nebo mailem.

po 21. 5. – setkání seniorů od 14,30 do 16,30 hod. v knihovně

ne 27. 5. – Den dětí na faře od 15 hod. Téma: Z pohádky do pohádky. Jsou zváni všechny děti, rodiče i prarodiče, přiberte s sebou párky a chleba

st 30. 5. – po náboženství od 17 hod. setkání rodičů dětí připravující se na svátostný život, schůzka ministrantů, malá scholička

ne 3. 6. – v 10 hod 1. svaté přijímání, od 9 hod zkouška scholy i dětské scholičky, katecheze pro malé děti v knihovně

8. – 10. 6. – víkend na Orlím Hnízdě nejen pro rodiny. Téma: **Nebojme se zajet na hlubinu.**

ne 17. 6. - katecheze pro předškoláky při mši sv. v 10 hod

po 18.6. - setkání seniorů od 14,30 do 16,30 hod v knihovně

st 20. 6. – poslední hodina náboženství, možnost svátosti smíření pro děti i rodiče

8. – 14. 7. – **farní tábor** v Zátoru. Určeno pro děti, které ukončily 1. až 8. třídu ZŠ. Spí se na postelích na faře, cena 950 Kč/ 800 Kč druhý a další sourozenec (doprava, ubytování, jídlo). Přihlášky odevzdejte v sakristii **do konce května**. Více informací a dotazy na farnitabor.hav@gmail.com. **Vedoucí:** Dominika Notová, Vojtěch Waloszek, Jiří Žvak, Eliška Svobodová, Daniel Hurník, Anežka Šplíchalová

ne 15. 7. – pouť u sv. Markéty

ne 29. 7. – pouť u sv. Anny

27. – 31. 8. – **příměstský farní tábor** na faře v Bludovicích pro děti od 1. až 7. třídy. Program od 8 do 16 hod., děti dostanou 2 x svačinu a oběd, cena 500 Kč, přihlášky odevzdejte v sakristii **do konce května**.

Víkend na Orlím Hnízdě nejen pro rodiny 8. – 10. června 2018

Téma: **Nebojme se zajet na hlubinu** aneb Já a Bůh a lidé kolem

Lektoři: manželé Josef a Helena Múčkovi z Brna

Program: přednášky, možnost sdílení, modlitba, mše sv., odpočinek, krásná příroda, ticho, výborné jídlo

S sebou: děti, spacák, přezůvky, oblečení do budovy i ven, hyg. potřeby, ručník, hudební nástroj

Příjezd v pátek do 18 hod, ukončení v neděli v 15 hod

Cena: 550,- /osoba /víkend – zaplatit do neděle 27. května

Kdo se včas přihlásí, má samostatný pokoj. Přihlaste se u p. Hanky

Pouť u sv. Anny aneb „Letos jako vloni? Přijďte a uvidíte.“

I v letošním roce se připravujeme na oslavu svátku patronky našeho kostela u sv. Anny v Havířově.

Slavit budeme v neděli 29. července při slavnostní mši svaté v 9.00 hodin. Všichni místní i přespolní jste srdečně zváni. Nebude chybět překvapení, a pokud přispějete upečením bábovky či koláče na společný stůl, bude i něco sladkého.

Kdo nepeče, ale rád kreslí či maluje, uvítáme jeho účast ve výtvarné soutěži, jejíž pravidla najdete o pár řádků níž. Svým obrázkem přispějete na dobrou věc a uděláte radost druhým.

Těšíme se na Vás.

Za všechny organizátory Jana

Postní almužna

Při této bohubilé akci jsme v postní době vybrali u sv. Anny 45 440,- Kč. Peníze byly předány dvěma rodinám a zde je jejich poděkování:

Milí havířovští farníci, s velkou vděčností v srdci chválíme Boha, že nám skrze vás dává naději, že se o nás postará. O Velikonocích jsme zjistili, že neplánovaně čekáme šesté dítě a není pro nás jednoduché v naší složité životní situaci tento Boží dar s důvěrou přijmout. Dostali jsme díky vám ujištění, že Bůh zná řešení, která my nevidíme. Váš dar nám momentálně pomůže pokrýt nutné výdaje v běžném provozu a i některé rekonstrukční práce na naší chaloupce. Možná i vám v životě něco chybí a nemusí to být zrovna peníze, proto se teď modlíme za každého z vás, aby dostal od Boha to, co potřebuje.

Žehnáme a zdravíme

Honza a Kristýna Hanulíkovi s dětmi

Milí farníci, v postní almužně jsme od vás obdrželi úžasný finanční dar 25.000,- Kč a jistě jste také vyslali k Pánu nemálo modliteb za našeho Peťu a za naši rodinu. Z celého srdce vám všem děkujeme za to, že na nás myslíte, že se za nás modlíte a že nám stále pomáháte. Velice si toho vážíme. Denně se modlíme za všechny, kteří nám jakkoliv pomohli.

Ujišťujeme vás, že vaše dary moudře využijeme.

Ať vám Pán žehná a provází vás na všech vašich cestách životem.

Tomáš, Markéta, Anička, Tereška a Petřík Václavkovi

Modlitby matek

Po celý rok se každý týden modlíme za své děti. Po krátkém čase jsme ale byly pozvány, abychom se každé čtvrtletí po celém světě modlily tři dny duchovně spojeny na jednotné úmysly. Nejen za své děti, ale také za sebe a za ty, za které se možná nikdo nemodlí. V pátek se postíme a odprošujeme za svoje hříchy. V sobotu máme odpustit a prosit za obrácení těch, kteří ublížili nám a našim dětem. A v neděli se radovat, chválit Pána a děkovat mu za všechno, co nám v našem životě dopřál.

Modlitební třídenní – modlitební triduum u sv. Anny

- pátek 22. 6. v 18,15 hod. po večerní mši sv.
- sobota 23. 6. v 7,45 hod. po ranní mši sv.
- neděle 24. 6. v 9,15 hod.

Adorace v kostele sv. Anny

- čtvrtek před 1. pátkem v 17-17,25 hod. 31. 5., pak až 6.9.
- 1. pátek v měsíci – po mši sv. do 19 hod. tzn. 1. 6., 6. 7., 3. 8.
- každá neděle před večerní mší sv. v 17 – 17,25 hod.

Výtvarná soutěž pro děti „PRANOSTIKA NA SVATOU ANNU“

U příležitosti oslav svátku svaté Anny – patronky našeho kostela – vyhlášíme výtvarnou soutěž pod názvem Pranostika na svatou Annu. K účasti v soutěži zveme malé i velké, mladé i starší, děti i dospělé.

Co je úkolem soutěže?

Vytvořit obrázek na téma jedné ze čtyř pranostik, které se vážou ke svátku sv. Anny v červenci, kdy léto bývá na svém vrcholu a dozrává obilí. Pranostiky jsou svědectvím všímavosti našich předků k počasí, jejich smyslu pro poezii, humor a zkratku. Inspirujte se.

Pranostiky:

P1. „Svatá Anna – chladno zrána.“

P2. „Svatá Anna sluncem požeňává.“

P3. „Svatá Anna chléb podává.“

P4. „Svatá Anna zavádí žence do pšenice.“

Soutěžní práce musí splňovat následující podmínky:

- a) **obrázek musí být formátu A3**, může být použita libovolná technika (kresba, malba, grafika, koláž, fotokoláž, počítač. grafika aj.),
- b) jeden soutěžící může do soutěže poslat pouze jeden obrázek,
- c) na zadní straně soutěžního obrázku musí být číslo vybrané pranostiky (P1, P2, P3, P4), jméno a příjmení autora, kontakt (telefon nebo e-mail) na dospělé osobu (zákonného zástupce nebo dospělého soutěžícího) a kategorie, ve které bude obrázek soutěžit:

kategorie A: do 7 let

kategorie B: 8 – 15 let

kategorie C: 16 a více let (např. **P1. - Jan Novák – 789 123 456 –**

kategorie B),

- d) soutěžní **obrázky musí být doručeny do 30. června 2018** do sakristie kostela u sv. Anny.

Ze všech soutěžních obrázků vybere porota složená ze zástupců farního společenství vítězná díla v každé kategorii a vítězové jednotlivých kategorií obdrží drobné ceny.

Výsledky soutěže budou zveřejněny na webových stránkách a na facebooku farnosti a na vývěsce v zadní části kostela sv. Anny začátkem července.

Všechny obrázky pak budou součástí výstavy v den pouti v kostele svaté Anny 29. 7. a budou nabídnuty zájemcům ke koupi za drobný peníz, jejichž výtěžek půjde na humanitární projekt vrtání studní na Haiti (bližší informace <http://www.praga-haiti.cz/>)

Účastí v soutěži vyjadřuje soutěžící (jeho rodič/zákonný zástupce) svůj souhlas s pravidly soutěže a s tím, že organizátor je oprávněn bezplatně uveřejňovat jména soutěžících a jejich zaslané obrázky ve sdělovacích prostředcích.

LETNÍ SETKÁNÍ KÁNA PRO MANŽELSKÉ PÁRY

Máte odvahu a chuť během prázdnin na týden vybočit z každodenního shonu, zastavit se a mít čas v páru sami pro sebe, setkat se s dalšími páry a ztišit se před Hospodinem? Nezáleží na tom, kolik je Vám let a jak dlouho jste manžely. Není podmínkou, abyste oba pravidelně chodili do kostela. Nemusíte řešit hlídání a program pro své děti – vezměte je s sebou.

Letní setkání Kána je každoročně místem, kde mohou manželské páry zakusit vřelé přijetí, prožívat bratrství a objevovat radost ze vzájemné partnerské lásky. Letos se Kána uskuteční v termínu 22. - 28. července 2018 v Kroměříži. Více informací naleznete v letáčku na vývěsce a na stránkách www.kana4you.cz

Těšíme se na Vás!

Radim a Zdenka Novákovi společně s celým přípravným týmem

 Dojmy účastníka: „Setkání Kána mě povzbudilo k tomu, abych naše manželství začal brát více jako společnou cestu. Dříve jsem se soustředil hlavně sám na sebe a snažil se být „dokonalým“ manželem. Začal jsem se více radovat i z těch nejobyčejnějších věcí, které děláme a prožíváme spolu.“

Pouť do Svaté země.

Když jsme se v loňském roce dověděli, že Biskupství ostravsko-opavské připravuje pouť do Svaté země, začala mezi námi sourozenci diskuse, zda pojedeme na tuto pouť. V té době jsme byli všichni pozváni na svatbu našeho synovce, který si v daném termínu bral svoji vyvolenou z Izraele. A tak bylo rozhodnuto a přihlásili jsme se – 5 sourozenců s partnery, já osobně jsem jela sama, protože manžel byl vážně nemocen a krátce před odletem mi zemřel... Tato pouť byla pro mě velmi povzbuzující nejen po duchovní stránce, ale i proto, že jsem mohla být v kruhu svých nejbližších. Navštívili jsme místa, kudy kráčel Ježíš Kristus, kde se narodil, působil, učil, činil zázraky a nakonec byl zrazen, souzen a ukřižován. Všichni máme velkou naději, protože Ježíš vstal z mrtvých. Popisovat jednotlivá místa nebudu, protože o tom jste se mohli dočíst v Okně, kde P. Dr. Marcel Puvák vše podrobně popsal.

Velký osobní zážitek mám od Genezaretského jezera, kde jsem se osobně rozloučila se svým manželem, a dále plavba po tomto jezeře, kdy námořníci vyvěsili naši vlajku a pustili naši hymnu – zpívalo všech 120 poutníků, a to už je pořádný sbor. V neděli 18. 3. jsme se odpoledne odpojili v Yaffě od všech poutníků a jeli jsme za další sestrou do Tel Avivu, kde byla se svým manželem a dcerami ubytována. Na hotelu jsme se převlékli do společenských oděvů a navečer jsme se přesunuli do restaurace, kde se konal svatební obřad a večerní párty pro 120 hostů. V nočních hodinách jsme se taxíkem vrátili do Betléma, kde jsme byli ubytováni v moderním hotelu Paradise. Na recepci na nás čekala majitelka CK Polomino paní Irena Hendrychova a zavládla zde oboustranná radost, že jsme se vrátili v pořádku.

Pouť byla opravdu náročná, protože byla naplánována tak, abychom viděli co nejvíce. Každý den byla mše svatá dle místa pobytu, za účasti všech 6 kněží a každý

den měl „kázání“ někdo jiný. Biskupství vydalo pro tento účel i malé zpěvníky a každý účastník dostal krásný růženec.

Po návratu jsme hned oslavili Květnou neděli a pak jsme o to intenzivněji prožili „Svatý týden“ a Vzkříšení našeho Pána.

Díky Bohu za tuto pout' a šťastný návrat všech do svých domovů a farnosti.

Za sourozence Olšákovy (nebyla jen nejmladší sestra) Knoppová Marie

S exotem po Svaté zemi

Dr. Ing. Ladislav Heryán, ThD., SBD, je člověk širokého rozhledu i srdce, jak jsem se mohl osobně přesvědčit při společném putování po Izraeli, kde zajišťoval náš duchovní i hudební doprovod. Tento nekonformní salesián vypadá jako prorok, jedná jako prorok – a je to prorok. Od většiny svých předchůdců, jak je známe se stránek bible, se ovšem zásadně liší, protože nepranířuje lidskou zkaženost a nehrozí adekvátním Božím trestem, nýbrž hlásá Boha milosrdného, soucitného a milujícího. Když k nám několikrát denně v krátkých duchovních „impulsech“ promlouval, hořelo v nás srdce. Prozíravější souputníci si jeho slova zapisovali, já se mohu spoléhat pouze na (stále horší) paměť, a tak to činím až zpětně po návratu. Následující myšlenky proto možná postrádají původní souvislost a přesnost, ne však svůj smysl.

Bůh není spravedlivý soudce, který dobré odměňuje a zlé trestá (to je přímo hereze!), nýbrž milosrdný a soucitný Otec. Je spravedlivý jen v tom smyslu, že dodržuje uzavřenou smlouvu s člověkem, i když ji ten (opakovaně) poruší.

Naše životy plynou jako řeka přes různé zákruty a překážky do společného moře, žijí nás (ne my je) a vše, co se nám děje, je dobré (i těžké a „špatné“ věci). Až po žních na konci času se oddělí koukol od zrna a nám zůstane jen to dobré. Není proto správné se příliš zabývat vlastní hříšností a hříchy.

Neexistuje žádná Boží vůle ve smyslu konkrétní cesty člověka, jen jistota, že Bůh je na každé cestě s námi.

Ježíš měl pro své poslání jen Boží ubezpečení u Jordánu: „Ty jsi můj milovaný syn“ a s tím musel vystačit. Lámal se jako chléb a rozdal se v sebedarování.

Nezemřel pro naše hříchy, aby tak usmířil Otce (další oblíbená hereze!). Zemřel, aby svědčil o pravém obrazu Otce, vydal se v lásce do krajnosti. Vykoupil nás jako židovský goel, který vykupuje svého sourozence z otroctví.

Bůh uznal jeho cestu za správnou, vzkřísil ho, a tak potvrdil, že je jeho Syn.

I my jsme Boží synové se stejným posláním. Chceme-li naplnit svůj život, musíme jednat stejně a počítat se stejným odmítáním.

Naše identita nemůže být založena na tom, co máme, čeho jsme dosáhli a co o nás říkají (trojí Ježíšovo pokušení na poušti), protože všechno z toho můžeme kdykoli lehce ztratit.

Naše víra je ve znamení trojího mystéria: vody (voda dává živost, náš život plyne jako voda), krve (ztotožnění s Kristem nutně vede k utrpení) a chleba (stáváme se chlebem a dosáhneme Božího království).

Spása je to, abychom večer při usínání měli důvod těšit se na nové ráno.

-ok-

A POZDRAVUJTE CELÝ HAVÍŘOV...

...říká po mši P. Kazimír Buba při našem loučení v lázeňském domě Priessnitz, kde se konával jediný tamní nedělní obřad. /Jakožto o mších v Zrcadlovém sále - kde u oltáře bylo hráváno na klavír - pravidelně informováno všude./

V měsíčníku města Jeseník jsem se dočetl, že tam působí na osmero církví - i toto svědčí o katolické vstřícnosti. Děkuji jemu, že dole ve městě u dveří farního kostela mají nástěnku pravoslavní se slovy: Tak toto je ekumena. On: Oni tam i slouží své bohoslužby ve vedlejší kapli. Nemohl jsem neříci, že od velkopáteční noční křížové cesty ze Zlatých hor na Mariahillf mne ještě pobolívají kolena... Vlídně se usmál.

Na Bílou sobotu bylo na nástěnkách ohlášeno čtení z Písma, které v lázních Jeseník konala Apoštolská církev s dalšími. Prošel jsem se a rád se do Bible zaposlouchal, k tomu byl osloven - tak jsem se tázal na ostatní denominace - spolupracující: adventisty, evangelíky, jehovisty, rastafariány...

Odpověď zazněla vlídná: Jen někteří...

I takovýto může být pozdrav z Havířova do Jeseníku. Pavel Surý

MILÍ FARNÍCI z Havířova a okolí,

Letos, jako i každým rokem Vás srdečně zvou v **neděli 15. července v 9:00** na tradiční pouť k patronce našeho kostela sv. Markétě.

Duchovní hudbou a zpěvem nás při mši svaté obohatí i pěvecký sbor pod vedením Jany Reichenbachové z Havířova-Šumbarku.

Prosím Vás, zdali můžete přinést na společný stůl něco sladkého či slaného. Budu vděčná i za pomoc v kuchyni, s přípravou stolů apod. Děkuji.

Danka Gavlasová

LETNICE - SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Duch Svatý - nedílná součást Nejsvětější Trojice

„Přijď, Ó Duchu přesvatý, rač paprsek bohatý světla svého v nás vylít.“ Určitě většina z nás zná tuto písničku č. 422 z Kancionálu, kterou zpíváme většinou 10 dnů od Nanebevstoupení Pána Ježíše Krista po Seslání Ducha Svatého. Ale myslím si, že je to velká škoda, že mimo toto období s výjimkou Svátosti biřmování nebo nějakých speciálních událostí ji moc neslyšíme. Sice již nepamatuji zrušený svatodušní oktáv, který byl kdysi podobný velikonočnímu oktávu, ale přiznám se, že mne trochu chybí. Nechci nijak snižovat kult svatých a už vůbec ne mariánský kult v naší církvi, ale stále mám dojem, že Duchu Svatému jako pravému Bohu se nedostává tolik pozorností jako

svatým. Hodně z nás má nějakého oblíbeného svěťce, ke kterému se modlí, na kterého se ve svých nesnázích obrací, ale kdo z nás má v takovéto oblibě Ducha Svatého?

Nadpis článku jsem volil takto záměrně, nejen že tyto dvě významné nedělní slavnosti dělí od sebe pouhý týden, ale hlavně, že spolu velmi úzce souvisejí. Právě Duchem Svatým jako třetí Božskou osobou se naplňuje plnost Nejsvětější Trojice. V Boha Otce věří mimo nás křesťanů i Židé a také vyznavači islámu. V Ježíše Krista nejen jako Božího Syna, ale i jako pravého Boha věříme my křesťané, ať už jsme katolíci, nebo i pravoslavní, evangelíci, protestanté apod. Přesvědčil nás o tom svou smrtí i následným zmrtvýchvstáním, které si stále v tomto období připomínáme a radujeme se z něho. Boha Otce si můžeme představit různými způsoby, děti jako nějakého vousatého dobrosrdečného stařečka, my dospělí jej samozřejmě už vnímáme více duchovně. Dá se poznat třeba v krásách přírody. Ježíše jako Božího Syna si samozřejmě představujeme jako člověka, protože tuto přirozenost vzal na sebe, aby nám byl Bůh co nejvíce podobný. Ale jak vnímáme Ducha Svatého? Při vstupu do Božího chrámu, při začátku mše sv. i při požehnání se samozřejmě připomíná znakem kříže celá Trojice, ale uvědomujeme si to plně? Anebo je to opět klasické odhrkání slov jak při nejdůležitější modlitbě Otce náš, hlavně při verších „přijď království tvé“ nebo „odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme naším viníkům“? Také mám s tím problémy, přiznávám.

Není tedy Duch Svatý pro nás jen nějaká holubička? Tak nějak se to snaží i ten zlý, aby se to dostalo do našeho podvědomí. Ano, první zřetelné zjevení Ducha Svatého bylo skutečně v podobě holubice při Janově křtu Ježíše (Matouš 3,17). Ale mnohem víc než ta holubička je ten hlas: „Toto je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení“. Ano ztělesněná láska Otce k Synovi, toto spojení je vlastně Duch Svatý. V rozšířeném vyznání víry se modlíme „který z Otce i Syna vychází“. Je to tajemství, ale bylo nám takhle zjeveno. Už „starozákonní evangelista“ (Izaiáš 6,3) píše „Svatý, svatý, svatý“. I dnes si toto trojnásobné vyznání svátosti připomínáme při každé mši těsně před proměňováním. Proč asi třikrát? Samozřejmě odpověď dává až Nový Zákon. V odvolání na Izaiáše totéž píše i apoštol Jan ve své prorocké knize (Zjevení 5,8). Pavel zase staví Ducha Svatého na roveň s Otcem i Synem (1. Kor 12,3-11). Také jeho slovy (2. Kor 12,14) „Milost Pána Ježíše Krista, láska Otcova a společenství Ducha Svatého“ někdy kněz zahajuje mši svatou. Ducha Svatého nám přislíbil sám Ježíš (Jan 14,16 a 15,26) jako svého rovnocenného pokračovatele a ihned po svém zmrtvýchvstání to ještě opět připomněl (Jan 20,22). A to vše se naplnilo v podobě ohnivých jazyků (Skutky apoštolů 2,1-5), proto i kněz má na tuto druhou největší slavnost v roce červené roucho.

Nejsvětější Trojice je asi největším tajemstvím víry, laikům velmi nesrozumitelné. Ale právě i v tomto chápání nám pomáhá právě Duch Svatý. Zkusme si Trojici představit na podkladech fyziky, na vodě. Chemicky je to značka H₂O (H-O-H), ale existuje ve třech možných skupenstvích - jako tekoucí voda (kapalná), sníh, případně led (pevná) nebo pára (plynná). Ale stále je to H₂O, její struktura se tímto nemění. Stále je to tatáž voda. Tři skupenství, ale jen jedna voda. Jedna voda, ne tři! A když rozeberu tu chemickou značku, tak molekula vody se skládá z dvou vazného kyslíku (O), na jehož obě vazby se 2x připojuje jednovazný vodík (H). Jedno „H“ teda si můžeme představit jako Boha Otce, druhé „H“ jako Syna Ježíše Krista a to „O“ jako spojnice mezi těma dvěma „H“, čili Duch Svatý. Voda je nejrozšířenější látkou (sloučeninou) na Zemi. Bůh je vládce všeho vesmíru, největší z největších. Nefunguje to teda nějak podobně? Na tomto světě nám není dáno vše úplně pochopit, ale máme dar víry, obrovský dar Ducha Svatého!

Z těchto několika odvolávek na Boží slovo je zcela patrné, že Duch Svatý je nedělitelnou součástí Boží Trojice, ať už si ho představíme jakkoliv. Ale je to hlavně Láska, Láska mezi Otcem a Synem. Proto se na něj obracejme kdykoliv s důvěrou a poprosme o jeho 7 darů, kterými může posílit naši víru, když jsme v nesnázích, komplikacích nebo pochybnostech. Přijď, Duchu Svatý, a obnov tvář země, zapal naše srdce, ať hoří láskou k Tobě, k pravému Bohu!

AlexT

Kdo je Duch svatý?

- Postava Boha Otce je nám jasnější – malíři ho zobrazují v lidské podobě a obecně míváme s otcí nějakou zkušenost. Proto je pro nás jednoduché o Otcovi uvažovat jako o osobě.
- Ježíš, Bůh Syn, je také osobou: v evangeliích o něm čteme, jak žil mezi obyčejnými lidmi a většinou dělal běžné věci jako my. Jsme obklopeni jeho obrazy – v každém katolickém kostele vidíme Ježíše na kříži. Pro většinu z nás tak není těžké přijmout, že Bůh Otec a Syn jsou osoby.
- A Duch Svatý? Je obtížné vidět ho jako osobu právě proto, že si ho těžko můžeme představit v lidské podobě.

Symby Duchy

V Bibli je Duch Svatý popisován jako vítr, oheň, oblak, voda, olej, dech, světlo. Při Ježíšově křtu na něj sestoupil v podobě holubice, což bývá často znázornováno i v náboženském umění: „Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice“ (Lk 3,21–22).

I kdyby nám žádný z výše uvedených biblických symbolů nepomohl vnímat Ducha jako osobu, je důležité podívat se alespoň stručně na to, co nám každý z atributů o Duchu Svatém zjevuje.

Holubice

Holubice, symbol pokoje a lásky, je něžná a může letět kamkoli chce – to je dobrý obraz Ducha Svatého. Po potopě posílá Noe nad vody holubici, „aby viděl, zda voda z povrchu země opadla“ (Gn 8,8). Může nám to připomenout počátek příběhu o stvoření v Gn 1,2: „...a Boží duch se vznášel nad vodami.“

Vítr

Vítr může být silný a ničivý, anebo jemný, tichý, příjemný, osvěžující – téměř nepozorovatelný. To nám ukazuje, že Duch k nám přichází mnoha různými způsoby, třeba jako mocný vítr nebo jemný vánek: „Vítr vane, kam chce; slyšíš, jak hučí, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha“ (Jan 3,8).

Oheň

Oheň představuje žár, energii a sílu, anebo očišťování a ničení. Oheň Ducha nás očistí a naplní silou. Tak, jak to řekl Jan Křtitel o Kristu: „Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm“ (Mt 3,11).

Oheň je znamením Boží přítomnosti – vzpomeňte si na Mojžíše u hořícího keře, na ohnivý sloup, Eliáše na hoře Karmel a na oheň z nebe. Autor listu Židům nám připomíná: „Náš Bůh je oheň stravující“ (Žid 12,29).

Oblak

Oblaka jsou tajemná a stále v pohybu – mohou obzor zakrýt a znenadání zase ukázat. Mohou být jasná a průsvitná, ale mohou také zastiňovat a clonit. Jak to vysvětluje Katechismus katolické církve v článku 697: „Oblak – někdy temný, jindy zářivý – zjevuje živého Boha a Spasitele, zahaluje přesažnost jeho slávy.“ To platilo o Mojžíšovi na hoře Sinaj (Ex 24,15–18), u stanu setkávání (Ex 33,9–10), během putování pouští (Ex 40,36–38) i při posvěcení chrámu (1 Král 8,10–12). Duch sestoupil na Marii a moc Nejvyššího ji zastínila (Lk 1,35), při proměnění zahalil oblak Ježíše a učedníky (Lk 9,34–35), při jeho nanebevstoupení (Sk 1,9) zahaluje oblak Ježíše do té doby, kdy opět přijde v oblaku s velikou mocí a slávou (Lk 21,27).

Voda

Voda osvěžuje, očišťuje a oživuje – místo bez vody nazýváme poušť. Voda je nezbytná pro veškerý život a Duch je vodou pro náš život duchovní: „Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije, ten, kdo ve mě věří. Jak říká Písmo, potečou proudy vod z jeho nitra. To řekl o Duchu, jehož měli dostat ti, kdo v něho uvěřili“ (Jan 7,37–39).

Olej

Olej slouží k vaření, ke svícení i k ošetření unaveného těla. V Písmu je olej používán k pomazání, k zasvěcení pro službu Bohu (to nám připomíná svátosti), k uzdravení a jako pečeť. Když Samuel přichází do Jesseova domu pomazat Davida na budoucího krále Izraele, říká Bůh: „Nuže, pomaz ho! To je on“ (1 Sam 16,12). Sám Ježíš prohlašuje: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal...“ (Lk 4,18). A Pavel nám připomíná, že „se nám dostalo potvrzení od slíbeného Ducha Svatého... a Duch je zárukou, že nám jednou případně dědictví“ (Ef 1,13–14).

Dech

Dýcháme-li, žijeme – dech je nezbytný pro náš přirozený život: „Tedy Hospodin Bůh... vdechl do jeho chřípí dech života; tak se stal člověk živou bytostí“ (Gn 2,7). Právě tak je Duch Svatý nezbytný pro náš život duchovní: „... (Ježíš) na ně dechl a řekl jim: ‘Přijměte Ducha Svatého!’“ (Jan 20,22)

Světlo

Abychom viděli přirozeně i duchovně, potřebujeme světlo. Bůh sám sebe popisuje jako světlo: „... a tma v něm vůbec není“ (1 Jan 1,5). Bůh nás povolal „ze tmy ke svému podivuhodnému světlu“ (1 Petr 2,9) a žalmista říká: „Hospodin je mé světlo...“ (Žl 27,1).

Víme, že toto světlo k nám přichází skrze přítomnost Božího Ducha v nás, a proto nás Ježíš povzbuzuje: „Ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích“ (Mt 5,16). Duch Svatý vlévá Boží světlo do našich srdcí a myslí. Každý z těchto symbolů nám sděluje něco podstatného o Duchu Svatém a ukazuje nám způsoby, jakými chce působit v našich životech.

Osoba Ducha Svatého

Pro nás je však velmi důležité vědět, že Duch Svatý je božská osoba, stejně jako jsou božskými osobami Ježíš a Otec, a je proto hoden naší lásky, chvály a uctívání; je někým, komu můžeme věřit a složit v něj svou důvěru. Mylná je představa, že by Duch byl jen jakýmsi vzdáleným zdrojem síly, který my, slabí lidé, musíme připojit a zapnout. On je totiž osobou s nekonečnou moudrostí, svatostí a něžností. On je tím, koho máme pozvat, aby byl aktivně činný v našich životech, aby působil v nás a skrze nás. Řecké slovo Paraklétos, jak je často Duch nazýván, znamená „ten, kdo je nám po boku, aby nám pomáhal“. Ti, kteří ho poznali jako osobu, mohou svědčit o požehnání, jež Duch při svém příchodu přinesl do jejich života. Nepřišel jako nějaký hřejivý pocit, ale jako všudypřítomný, milující přítel a pomocník, rádce a obhájce, podle Ježíšova zaslíbení: „A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy“ (Jan 14,16).

Když začneme vnímat Ducha Svatého jako osobu toužící po vztahu s námi, budeme schopni změnit i svůj přístup k němu, a tak může začít proces proměny našeho života.

/Úvaha z knihy Charlese Whiteheada - „V síle Ducha“/

APOŠTOLÁT MODLITBY

KVĚTEN

Evangelizační úmysl: Za poslání laiků

Aby laici mohli své jedinečné poslání naplňovat skrze tvořivou odpověď vůči výzvám, kterým svět dnes čelí.

Národní úmysl: Za milost zakusit láskyplný pohled, kterým nás Bůh trvale provází a proměňuje (srv. Žl 139/138).

ČERVEN

Všeobecný úmysl: Sociální sítě

Aby sociální sítě přispívaly k solidaritě a ohleduplnosti vůči druhým i v jejich odlišnosti.

Národní úmysl: Abychom v různých nesnázích mohli zakoušet dobrotu neselehávajícího Boha (srv. Žl 91/90).

ČERVENEC

Evangelizační úmysl: Kněží v pastoraci

Aby kněží, kteří ve svém pastoračním úsilí zakoušejí únavu a osamění, nalézali pomoc a útěchu v důvěrném vztahu s Pánem i v přátelství se spolubratry.

Národní úmysl: Aby člověk naplňoval své jedinečné poslání, které spočívá v tom, že smí Boha chválit (srv. Žl 148).

SRPEN

Všeobecný úmysl: Rodiny jako bohatství

Aby rozhodnutí, která mají dalekosáhlý ekonomický a politický dopad, chránila rodiny jako největší bohatství lidstva.

Národní úmysl: Za vnímání přírody a okolního světa jako daru, v kterém se Bůh zjevuje (srv. Žl 29/28).

[/www.jesuit.cz/](http://www.jesuit.cz/)

KARDINÁL BERAN SE VRÁTIL DO VLASTI

Repatriace ostatků kardinála Josefa Berana je událostí, na niž se čekalo téměř půl století. Slavné mši svaté ke cti sv. Vojtěcha se v sobotu 21. dubna v Praze zúčastnili také oba ostravští biskupové. Biskup František Václav Lobkowicz v souvislosti s převezněním ostatků kardinála Berana do vlasti zavzpomínal na několik osobních setkání s tímto mužem víry.

O osudy těžce zkoušeného rodáka z Plzně se zajímali biskupovi rodiče Jaroslav Claude Lobkowicz a Gabriela Korff-Schmising-Kerssenbrock.

Otec biskup se proto již jako malý chlapec z jejich vyprávění seznámil s jeho těžkým osudem. Později došlo i na osobní setkání. „Díky rodičům jsem se jako asi patnáctiletý s panem kardinálem několikrát osobně setkal, a to v době, kdy byl již komunistickou mocí internován v Radvanově a pak v Mukařově,“ uvedl biskup Lobkowicz s tím, že jeho rodině nebyl osud pražského arcibiskupa lhostejný také proto, že stejně jako on pocítili tvrdost a nepřítelství totalitního režimu.

Kardinál byl v té době izolován od okolního světa, nebyla mu dovolena korespondence a nesměl ani vycházet ven. Povoleny měl pouze návštěvy. Několikrát se povedlo ke kardinálu Josefu Beranovi dostat také manželům Lobkowiczovým. „Mí rodiče pana arcibiskupa několikrát navštívili a já měl příležitost se s ním při tom pozdravit. Vybavuji si jeho klidnou a vyrovnanou postavu, která na mě udělala při prvních setkáních zvláštní dojem. Mohu říci, že i díky těmto setkáním se ve mně rodila otázka po kněžském povolání,“ svěřil se otec biskup.

Po jeho vynuceném odchodu do Říma se již s kardinálem nesetkal. Mnohokrát však při svých cestách do Vatikánu navštívil jeho hrob v kryptě svatopetrské baziliky. „Nechat pohřbit kardinála Berana v papežské hrobce bylo velikým gestem papeže Pavla VI. nejen vůči jeho oddané službě, ale domnívám se, že i výrazem přesvědčení o svatosti jeho životní cesty,“ uvedl biskup Lobkowicz. „Beranův hrob na významném místě ve Vatikánu přitahoval mnohé poutníky naší vlasti, povzbuzoval je a naplňoval hrdoostí a odvahou“. Podle biskupa Lobkowicze je rovněž příhodné, že k přenesení kardinálových ostatků do Prahy nastává v roce 100. výročí vzniku Československé republiky, ale i méně radostných tzv. osmičkových výročí. „Věřím, že je to předzvěst něčeho nového jak pro naši vlast, církev v naší zemi, tak i pro novou úctu a pozornost, kterou si pan kardinál Beran bezpochyby zaslouží.“

/www.doo.cz/

ŘEKA A POUŠŤ

(povídka)

Jedna řeka narazila při poklidném toku směrem k moři na poušť. Všude kolem byly jen skály rozkryté hlubokými stržemi, podzemní jeskyně a písečné duny. Řeku sevřela úzkost.

„To je můj konec. Přes tu poušť se nikdy nedostanu. Všechna moje voda se vsákne do písku a já úplně zmizím. Nikdy neuvidím moře. Mám nadobro zkažený život,“ zoufala si.

A její voda se pomaličku začala zakalovat. Řeka umírala a stávala se z ní bažina. Její nářek však uslyšel vítr. Rozhodl se jí zachránit život. Poradil jí: „Nech se prohrát sluncem a pak vstoupit na nebe v podobě vodní páry a o zbytek se postarám já.“

Řeka se vyděla ještě víc. „Já přece mám téct mezi dvěma břehy, po pevné zemi, mám být klidná, honosná, mohutná. Na létání vzduchem nejsem stavěná.“

Vítr jí odpověděl: „Neboj se. Až vystoupíš v podobě páry na nebe, stane se z tebe oblak. A já tě přenesu přes poušť, abys znovu mohla dopadnout na zem v podobě dešťových kapek. Potom z tebe zase bude řeka a poplyneš dál do moře.“ Ale řeka měla příliš velký strach, proto ji nakonec pozřela poušť.

Mnoho lidí zapomíná, že nenadálé pouště citů a krutou vyprahlost, které někdy sužují poklidný tok lidského života lze překonat jediným způsobem. Je jím duchovní život. Znamená to nechat se proměnit sluncem, jímž je Bůh, a přenést větrem, jímž je Duch. Ale jen málokdo se odváží na toto riziko přistoupit. Protože, jak říká Ježíš: „Vítr vane, kam chce: člověk ho slyší, ale neví, ani odkud přichází, ani kam směřuje.“

/Z knihy Bruna Ferrero - „Paprsek slunce pro duši“/

VĚČNÁ LAMPA

Jan Dokulil

Oč více ústa poskvrněná
vzývat tě musí, Maria,
než vlny hor a mořská pěna,
než propast krásy veškerá,
lipové řásné jinotaje,
tmou vonné stmělé klekání,
když sluha tvůj tě vzpomínáje
pryč síly pekla zahání.

Až v ticho mračné svaští čelo
Hospodin soudě příkoří,
jež před ním páchat nám se chtělo,
ó Světlo, kéž se rozhoří
přímluv tvých olej před oltářem,
a vypros, Srdce, dokola
krev sedmibolestnou nám na zem,
ať celá v ohni vzplápolá,

Když provaz třikrát podtrhuje,
vzvedá kotvy naše loď
a přídí k hvězdám temnem pluje,
na plavbě té nás doprovodí,
Maria, hlase v strážném koši,
ty Všemohoucí v modlitbách,
ať Lampo věčná, nepokouší
tvé malé děti smrt a strach!

ať celá vzplane jedním rázem,
jako když po vzkříšení hořel zvon,
jak o Letnicích v blesku srážném
hřměl oheň láskou v tichu tom.

Ze srdce tvého v srdce jeho
vplyň milosrdné škrubnutí,
ať Boha mírně shlížet, Něho,
k nám, květům zrudlým, přinutí.

PŘEČETLI JSME...

„O přátelství“ - Jozef Augustyn, vydalo Karmelitánské nakladatelství 2003.

Známý autor duchovní literatury polský kněz Jozef Augustyn se ve své knížce zamýšlí nad tím, čím je pro člověka přátelství tak přínosné, jak je budovat, vzájemně posilovat a rozvíjet. Ve čtyřiceti krátkých úvahách, jež jsou uvedeny citáty významných osobností z řad spisovatelů, filosofů a také světců, i citáty z Písma sv. (Adam Mickiewicz, Johan Wolfgang Goethe, Nikolaj Gogol, Cicero, Seneca, sv. Jan Zlatoústý, sv. Matouš, sv. Pavel aj.), rozebírá situaci dnešního moderního člověka, který je příliš zaměstnán vlastní kariérou a konzumním přístupem ke světu a často odsouvá přátelské vztahy na okraj svého života. Mnozí z lidí, jejichž vědomí je zahlceno erotismem, navíc nevěří v možnost navázání

hlubokého nezištného přátelství mezi jedinci téhož nebo opačného pohlaví. Josef Augustyn se odvážně staví na jeho obranu a připomíná, že je třeba věnovat mu více času i pozornosti. Je přesvědčen, že i v dnešní době stále platí, že přátelství je „solí života“, jež lidem přináší další významnou životní hodnotu.

- „Věrný přítel je lékem pro život a milostí pro věčnost“ - sv. Ambrož

- „Přátelství, to je tajemství utkané ze setkání.“ - Francesco Alberoni

- „Šťastné přátelství! Svatým na zemi zván, kdo se svatými spřátelil se sám.“ - Adam Mickiewicz

Z. K.

Sbírky

Datum	Havířov-sv. Anna	Havířov-Bludovice	Špluchov	účel
19.3.	1 950			
25.3.	13 776	4 129	925	
29.3.	6 890	1 925	650	Zelený čtvrtek
31.3.	5 656			Bílá sobota
30-31.3.	4 476	3 562		Boží hrob- sbírka na opravy kostelů ve Sv.zemi
1.4.	20 719	6 438	2 962	sbírka na kněžský seminář
sbírka	45 440			postní sbírka na Peťu a rodinu z Jeseníku
8.4.	12 542	3925	1040	
9.4.	1 213			
15.4.	34 664	5 647	1 710	na opravu kostela
22.4.	24 112	6 152	2 823	sbírka na migranty, aby se mohli vrátit domů
29.4.	13 585	3 810	1 190	
6.5.	10 646	3 158	1 530	
10.5.	2 185			Nanebevstoupení Páně
13.5.	12 848	4 838	1 624	

Březen až květen 2018 v našich farnostech

Pohřby:

Sv. Markéta

Zdeněk Baroš (86 let)

Terezie Gažiová (73 let)

Jaroslava Horáková roz. Černá (94 let)

Ladislav Ollé (71 let)

Sv. Anna

Zoltán Gabčo (69 let)

Marie Břusková roz. Rošíková (71 let)

Anežka Martináková roz. Furasová (86 let)

Jana Kavuloková roz. Přerostová (50 let)

Bohuslav Šolc (89 let)

Svatba sv. Markéta

Pavel Kvasnička + Radka Rozsypalová

Křest sv. Anna

Šimon Josef Skopal

Dopisy do předpekli

Abraham, otec Izákův

V městě Šumbarku, v šestém roce panování zemana Potácivého

Abrahame,

píši Ti – jak jinak – ohledně obětování Tvého syna Izáka. Odpusť, že se z celého Tvého spletitého a úchvatného příběhu zaměřuji právě na tuto *epizodu*. Sám jsem otcem čtyř synů, a tak mě tato událost nemůže nechat chladným.

Často jsem přemýšlel o tom, co po Tobě žádal Hospodin a jak jsi na jeho žádost reagoval. Uvažoval jsem, jaký asi byl vztah mezi Tebou a Izákem poté, co jsi ho svázaného jako kůzle položil na obětní oltář a zvedl nůž. Neuměl jsem si představit, jak by Ti po takové *zkušenosti* mohl ještě kdy důvěřovat. Litoval jsem nejen jeho, ale i Tebe, že jsi musel řešit takové dilema.

Přemýšlel jsem rovněž, *proč* to Hospodin žádal. Tradiční vysvětlení, že chtěl takto ověřit Tvou poslušnost, mě nikterak neuspokojovalo. Bůh – jak o něm svědčí Písma i má zkušenost – by něco takového nikdy neučinil. Nepotřeboval zkoušet Tvou poslušnost, vždyť jsi ho bez reptání následoval do cizích zemí a nedbal na svůj vysoký věk, opouštěné zázemí i budoucí nejistotu. Především však tento Bůh, který je laskavým a milujícím *Otcem*, nežádá žádné lidské oběti.

Vím, co pro Tebe Izákovo narození znamenalo. *On* byl Tvůj syn, kterého Ti Hospodin přislíbil a kterého Ti porodila milovaná žena Sára. Nemohl se jím stát ani Izmael zrozený z otrokyně ani žádný z dalších synů, které jsi zplodil na samém sklonku života po Sárině smrti. Izák pro Tebe znamenal všechno, celý Tvůj život, stal se Tvou nejvyšší prioritou. Když sis to konečně uvědomil, došlo k onomu duševnímu zápasu na hoře Moria, který tak barvitě popisuje svatopisec.

Musel ses ve svém nitru vyrovnat s *možností*, že Izák zemře. Že Ti ho Hospodin *vezme*, že nemáš žádnou možnost, jak tomu efektivně zabránit. Možná to bylo v čase, kdy vážně onemocněl anebo se zranil a Ty ses obával o jeho život. Musel jsi svého syna odevzdat Bohu, musel ses ho vzdát a spálit v obětním ohni vlastní představy a záměry.

Bůh s Tebou jednal jako s partnerem sobě rovným, s nímž uzavřel nevypověditelnou smlouvu. Chtěl, aby ses mu odevzdal stejně bezvýhradně, jako on Tobě. Vystavil zkoušku Tvou *víru* v zaslíbení, jež Ti zvěstoval. Vystavil zkoušku Tvou *nadějí*, že se tato zaslíbení naplní, i kdyby se to zdálo jakkoli nemožné. A nakonec vystavil zkoušku Tvou *lásku*.

On, který z lásky k člověku a z věrnosti smlouvě, již s ním uzavřel, obětoval svého jednorozeného Syna, měl právo žádat stejnou oběť ze strany člověka. Jen víra bez záruky, naděje bez konce a láska bez hranic může takovou smlouvu zpečetit. Bůh však zná dobře naše hranice a nežádá od nás jejich překročení. Namísto toho je překračuje sám, vychází nám vstříc a plní svá zaslíbení bez jakýchkoli podmínek.

Nemůže jinak, protože je naším Otcem.

-ok-